να εκτιμήσει αν η απόφαση που τον αφορά είναι βάσιμη ή πλημμελής, γεγονός που επιτρέπει να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της.

Η απαίτηση αυτή για αιτιολογία δεν ικανοποιείται όταν στο έγγραφο που απευθύνεται σ' έναν υποψήφιο, που αποκλείστηκε από τις εξετάσεις, ως απάντηση στο αίτημά του για παροχή εξηγήσεων, η εξεταστική επιτροπή δεν διευκρινίζει με ποιο τρόπο η εφαρμογή των κριτηρίων επιλογής και οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους ιεραρχικώς ανωτέρους του υποψηφίου την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω υποψήφιος δεν συγκέντρωνε τα απαραίτητα προσόντα ώστε να ασκεί καθήκοντα της κατηγορίας που προβλέπεται από την προκήρυξη του διαγωνισμού.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση 206/85 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Τον Ιούλιο του 1982, η Επιτροπή δημοσίευσε την προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού, βάσει τίτλων ή εξετάσεων, COM/B/2/82, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως, αναπληρωτών βοηθών γραμματείας και αναπληρωτών τεχνικών βοηθών διοικήσεως, η σταδιοδρομία των οποίων εκτείνεται στους βαθμούς 5 και 4 της κατηγορίας Β.

Η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση συμμετοχής και έγινε δεκτή στο διαγωνισμό, αλλά εν συνεχεία της γνωστοποιήθηκε, με έγγραφο του προϊσταμένου του τμήματος προσλήψεων της 15ης Ιουνίου 1984, ότι η εξεταστική επιτροπή, αφού προέβη σε συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων, βασιζόμενη κατά την εκτίμησή της σ' ένα σύνολο στοιχείων, όπως η επαγγελματική πείρα πριν και μετά την πρόσληψη, η γενική και/ή ειδική εκπαίδευση, η συμπληρωματική εκπαίδευση, οι εκθέσεις κρίσεως, τα ασκούμενα κατά την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων συμμετοχής καθήκοντα, η κινητικότητα, ότι δεν έκρινε ότι μπορούσε να την συμπεριλάβει στον κατάλογο των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις εξετάσεις.

Κατόπιν αυτού, η ενδιαφερομένη ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή να της γνωστοποιήσει τους λόγους για τους οποίους αυτή αρνήθηκε να τη δεχτεί στις εξετάσεις.

Με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, ο προϊστάμενος του τμήματος προσλήψεων πληροφόρησε την Beiten ότι, μετά την επανέξέταση της υποψηφιότητάς της, η εξεταστική επιτροπή ενέμεινε στην απόφασή της. Εξάλλου, από το έγγραφο αυτό προέκυπτε ότι η εξεταστική επιτροπή είχε αποφασίσει να δεχθεί στις εξετάσεις μόνο τους υποψηφίους που ασκούσαν ήδη καθήκοντα επιπέδου Β, BS, BT ή είχαν όλες τις προϋποθέσεις για να τα ασκούν.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Στις 7 Δεκεμβρίου 1984, η Beiten άσκησε κατά της αποφάσεως αυτής ένσταση, η οποία αρχικά απορρίφθηκε σιωπηρώς και εν συνεχεία ρητώς με έγγραφο της καθής της 19ης Απριλίου 1985.

Στις 4 Ιουλίου 1985, η Beiten άσκησε προσφυγή, επιδιώκοντας την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία δεν έγινε δεκτή στις εξετάσεις.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 122 και 141/85, Todaro και Dufrane, και στην υπόθεση 206/85, κάλεσε δε την Επιτροπή να αναφέρει, πριν από τις 16 Σεπτεμβρίου 1986, ποια στάση σκόπευε να τηρήσει ως προς τις προσφεύγουσες στις εν λόγω υποθέσεις, υπό το φως των αποφάσεων του πρώτου τμήματος της 11ης Μαρτίου 1986 στις υποθέσεις 293 και 294/84 σχετικά με τον ίδιο διαγωνισμό COM/B/2/82.

Με έγγραφο της 15ης Σεπτεμβρίου 1986, η Επιτροπή απάντησε ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/B/2/82 είχε την πρόθεση να επαναλάβει ως προς τις προσφεύγουσες τη διαδικασία του διαγωνισμού στο στάδιο που, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν είχε τηρηθεί, προκειμένου να λάβει από αυτές, θέτοντάς τους τα ίδια ερωτήματα με αυτά που είχαν τεθεί προφορικώς την αντίστοιχη εποχή στους ιεραρχικώς προϊσταμένους, τις απαντήσεις που δόθηκαν από τους ίδιους τους υποψηφίους στα εν λόγω ερωτήματα.

Με τηλετύπημα της 24ης Οκτωβρίου 1986, ο δικηγόρος των προσφευγουσών στις προαναφερθείσες υποθέσεις ζήτησε να αναβληθεί η επ' ακροατηρίου συζήτηση που είχε οριστεί στις 13 Νοεμβρίου 1986, για το λόγο ότι ο ένας από τους προσφεύγοντες είχε εν τω μεταξύ γίνει δεκτός στις εξετάσεις του διαγωνισμού, μία δε σε βάθος εξέταση της καταστάσεως, που μπορούσε να οδηγήσει σε ευνοϊκή για τις προσφεύγουσες απόφαση και συνεπώς στην παραίτησή τους, εκκρεμούσε ακόμη για άλλους ενδιαφερόμενους, μεταξύ των οποίων και η Beiten.

Με Διάταξη της 2ας Ιουλίου 1987, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να συνεκδικάσει την υπόθεση 206/85 με την υπόθεση 141/85, Dufrane, προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής αποφάσεως.

Έχοντας διαπιστώσει ότι η Beiten δεν είχε πλέον την πρόθεση να παραιτηθεί, το Δικαστήριο, πρώτο τμήμα, όρισε την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

Μετά το θάνατο της Dufrane, οι υποθέσεις 141 και 206/85 χωρίστηκαν εκ νέου η μία από την άλλη με Διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 1987.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *Beiten* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

2) κυρίως:

— να ακυρώσει:

— την απόφαση, που κοινοποιήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου του 1984, με την οποία η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η εξεταστική επιτροπή του εσωτερικού διαγωνισμού COM/B/2/82 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα αρνήθηκε να τη δεχτεί στις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού·

— τη σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας που πρωτοκολλήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 1984·

3) επικουρικώς, στην περίπτωση που η προσφυγή γίνει δεκτή βάσει του τρίτου λόγου:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις που αναφέρονται στο υπό στοιχείο 2 αίτημα και την επιλογή στην οποία προέβη η εξεταστική επιτροπή όσον αφορά το ποιοι θα γίνονταν δεκτοί στις εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού καθώς και όλες τις πράξεις που απορρέουν από αυτές, συμπεριλαμβανομένων των διορισμών που έγιναν βάσει των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού αυτού·

4) εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και αβάσιμη·

— να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων.

III — Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

Α — *Επί του παραδεκτού*

Κατά την άποψη της *Επιτροπής*, το κύριο πρόβλημα προκειμένου να κριθεί το παραδεκτό της προσφυγής έγκειται στο αν η εξεταστική επιτροπή, κατά το πέρας της επανεξετάσεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας, έλαβε νέα απόφαση ή επιβεβαίωσε απλώς την απόφαση που είχε κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα στις 15 Ιουνίου 1984.

Προς το σκοπό αυτό,πρέπει να παρατηρηθεί ότι το έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 έχει συνταχθεί ως ακολούθως: « η εξεταστική επιτροπή επιβεβαιώνει την απόφασή της να μη σας συμπεριλάβει στον κατάλογο των υποψηφίων οι οποίοι έγιναν δεκτοί στις εξετάσεις, δεδομένου ότι κανένα συμπληρωματικό στοιχείο δεν επιτρέπει την τροποποίηση της προγενέστερης αποφάσεως. »

Επομένως, δεν πρόκειται για νέα απόφαση, αλλά για μία πληροφορία που δόθηκε σε υποψήφιο που δεν έγινε δεκτός στις εξετάσεις και ο οποίος είχε ζητήσει περισσότερες εξηγήσεις σχετικά με τους λόγους της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του.

Η *προσφεύγουσα* αμφισβητεί ότι το προαναφερθέν έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 απετέλεσε για εκείνη απλή επιβεβαίωση της αποφάσεως της 15ης Ιουνίου 1984. Δεν ήταν το περιεχόμενό της που αποτελούσε συστατικό στοιχείο μιας νέας αποφάσεως, αλλά το γεγονός ότι του εν λόγω εγγράφου προηγήθηκε νέα εξέταση. Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στο φάκελο αναφέρονται ρητώς στην επανεξέταση της υποψηφιότητας.

Επιπλέον, έχοντας λάβει από τον προϊστάμενο του τμήματος προσλήψεων απόδειξη παραλαβής στην οποία αναφερόταν ότι η εξεταστική επιτροπή θα εξέταζε την ένστασή της το ταχύτερο δυνατόν και ότι θα ενημερωνόταν για το αποτέλεσμα όσο το δυνατόν νωρίτερα, η προσφεύγουσα μπορούσε να υποθέσει ότι η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής θα άρχιζε μόλις από την ημερομηνία μιας νέας αποφάσεως, θετικής ή αρνητικής, που θα της κοινοποιούνταν.

Β — *Επί της ουσίας*

Η *προσφεύγουσα* προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του άρθρου 5 του παραρτήματός του III καθώς και του ουσιώδους τύπου ή τύπου τιθεμένου επί ποινή ακυρότητας, καθόσον τόσο η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής όσο και η απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας δεν περιείχε κανένα στοιχείο, έστω και συνοπτικό, ατομικής αιτιολογίας. Πράγματι, ούτε το έγγραφο της 15ης Ιουνίου 1984 ούτε το μετά την επανεξέταση έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984, ούτε η απάντηση στην ένσταση, ούτε ο

διοικητικός φάκελος αποκάλυπταν το λόγο για τον οποίο η εξεταστική επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν ασκούσε ήδη όλα τα καθήκοντα επιπέδου Β ή, τουλάχιστον, δεν συγκέντρωνε όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκεί.

Με το δεύτερο λόγο, ο οποίος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως καθώς και στην παραβίαση των κανόνων και γενικών αρχών του δικαίου, ιδίως των αρχών της ισότητας και της διανεμητικής δικαιοσύνης και της αρχής ότι κάθε διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αποδεκτή κατά νόμο αιτιολογία, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως η προσβαλλόμενη απόφαση θεωρεί ότι η ενδιαφερομένη δεν ασκούσε όλα τα καθήκοντα επιπέδου Β ή ότι, τουλάχιστον, δεν συγκέντρωνε όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκεί.

Πράγματι, το γεγονός ότι η Beiten διαδέχτηκε, όσον αφορά τα τωρινά της καθήκοντα, τα οποία εκτελεί από το 1979 στη γραμματεία της γενικής διευθύνσεως IV, έναν υπάλληλο Β, δείχνει ήδη επαρκώς ότι ασκεί καθήκοντα επιπέδου Β. Επικουρικώς, έχει όλα τα προσόντα ώστε να εκτελεί αυτά τα καθήκοντα καθόσον, εκτός του ότι έχει ήδη ασκήσει καθήκοντα επιπέδου Β, ακολούθησε μαθήματα σχετικά με την τήρηση αρχείων, κατά το πέρας των οποίων, έλαβε αποδεικτικό. Τα μαθήματα αυτά ήταν, ακριβώς, προπαρασκευαστικά μαθήματα για την άσκηση καθηκόντων της κατηγορίας Β, οπότε η προσφεύγουσα μπορούσε, τουλάχιστον, να θεωρηθεί ότι συγκέντρωνε όλα τα προσόντα για την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων.

Ο τρίτος λόγος, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, αφορά στην παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 4, του παραρτήματός του III, καθώς και του σκοπού της διαδικασίας του διαγωνισμού και των αρχών της ισότητας και της διανεμητικής δικαιοσύνης, καθόσον η Επιτροπή, αφού συνέστησε δύο διαφορετικές ομάδες υποψηφίων, ενόψει της εγκρίσεως της συμμετοχής στις εξετάσεις του διαγωνισμού, αποφάσισε να δεχτεί στις εξετάσεις μόνο τους υποψηφίους που περιλαμβάνονταν στην πρώτη ομάδα, δηλαδή αυτούς που ασκούσαν ήδη καθήκοντα επιπέδου Β ή είχαν όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκούν.

Ο λόγος αυτός είναι επικουρικός, δεδομένου ότι προβάλλεται μόνο για την περίπτωση, που, αντίθετα προς την άποψη της προσφεύγουσας, θα κρινόταν ότι δεν είχε αποδειχτεί ότι ασκούσε ήδη όλα τα καθήκοντα επιπέδου Β ή, τουλάχιστον, ότι είχε όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκεί.

Το κριτήριο εγκρίσεως της συμμετοχής στις εξετάσεις που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή ήταν νομικώς αβάσιμο για τους ακόλουθους λόγους:

α) εισήγε διακρίσεις, καθόσον ευνοούσε κατά τρόπο αποφασιστικό δύο από τους υποψηφίους, στους οποίους είχαν ήδη ανατεθεί καθήκοντα ανωτέρου επιπέδου, σε βάρος όλων των άλλων·

β) παραγνώριζε το σκοπό της διαδικασίας του διαγωνισμού, ο οποίος συνίσταται στο να μπορέσει όποιος συγκεντρώνει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να συμμετάσχει σ' αυτόν να αποδείξει τα προσόντα του και τις ικανότητές του, ανεξάρτητα από περιστάσεις ξένες προς αυτές·

γ) δεν αποτελούσε κριτήριο εκτιμήσεως των τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 5, εδάφιο 3, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, λαμβανομένου υπόψη αφενός ότι απλώς και μόνο το γεγονός της ασκήσεως των καθηκόντων ανωτέρας κατηγορίας δεν μπορούσε να αποτελεί αποδεκτό κριτήριο

ελλείψει εκτιμήσεως του τρόπου με τον οποίο τα καθήκοντα αυτά έχουν ασκηθεί και αφετέρου ότι το γεγονός της συγκεντρώσεως όλων των προσόντων για την άσκηση ορισμένων καθηκόντων δεν αποτελεί κριτήριο αλλά συμπέρασμα, ως προς το οποίο θα έπρεπε ακριβώς να είναι γνωστό σε ποια προκαθορισμένα κριτήρια βασίζεται.

Το προαναφερόμενο κριτήριο εισάγει διακρίσεις, αντίθετα προς τη γνώμη της καθής, τόσο στην περίπτωση της εγκρίσεως της συμμετοχής σε διαγωνισμό όσο και στην περίπτωση της εγκρίσεως της συμμετοχής στις εξετάσεις ενός διαγωνισμού. Πράγματι, ο κατάλογος των υποψηφίων που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού ήταν καθορισμένος, όπως καθορισμένος ήταν και ο κατάλογος των υποψηφίων που είχαν γίνει δεκτοί στις εξετάσεις, « ενόψει του φακέλου ».

Εν συνεχεία, μπορεί μεν το γεγονός της ασκήσεως των καθηκόντων της ανωτέρας κατηγορίας να παρέχει αυτομάτως την απόδειξη των προσόντων για την άσκηση των καθηκόντων αυτών, σε καμία περίπτωση όμως δεν μπορεί να συναχθεί απ' αυτό ότι αυτοί που δεν είχαν τέτοια ευκαιρία στερούνται των προσόντων αυτών και, συνεπώς, δεν είναι δυνατό να τους απαγορευθεί να παράσχουν σχετική απόδειξη, ακριβώς στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού που αποβλέπει στην απόδειξη της υπάρξεως των εν λόγω προσόντων.

Η *Επιτροπή* διαπιστώνει, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς κατά νόμο αιτιολογημένη.

Πράγματι, το προαναφερθέν έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1984 δεν περιοριζόταν στο να αναφέρει τα γενικά κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή, αλλά διευκρίνιζε τις παραμέτρους που προέκυπταν από τα συμπληρωθέντα από τους ίδιους τους υποψηφίους έντυπα της αιτήσεως συμμετοχής, στα οποία η εξεταστική επιτροπή είχε βασίσει την εξέταση των φακέλων κατ' εφαρμογή της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Λόγω του πολύ μεγάλου αριθμού υποψηφίων, η εξεταστική επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εξηγήσει λεπτομερώς σε καθέναν από αυτούς γιατί και κατά πόσο η άσκηση του ενός ή του άλλου καθήκοντος αποδείκνυε ότι ένας υποψήφιος είχε όλα τα προσόντα ώστε να ασκήσει καθήκοντα επιπέδου Β.

Όσον αφορά το δεύτερο λόγο, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η εξεταστική επιτροπή διαθέτει, σε περίπτωση όπως η προκειμένη, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που μπορεί να ελεγχθεί από το Δικαστήριο μόνο στην περίπτωση πρόδηλης πλάνης. Τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν επιτρέπουν να γίνει δεκτό άνευ ετέρου ότι αυτή ασκούσε ήδη καθήκοντα επιπέδου Β ή ότι είχε όλα τα προσόντα ώστε να τα ασκεί, ούτε, συνεπώς, να υποστηριχτεί ότι η εξεταστική επιτροπή πλανήθηκε προδήλως κατά τη σχετική εκτίμηση. Αντίθετα προς τη γνώμη της προσφεύγουσας, δεν υπήρχαν εικασίες *juris και de jure* που να δεσμεύουν την εξεταστική επιτροπή ως προς την εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων για την άσκηση καθηκόντων επιπέδου Β. Μπορεί μεν η άσκηση των καθηκόντων αυτών κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου να αποτελεί ένα στοιχείο που έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την εξεταστική επιτροπή, όμως η επιτροπή αυτή διαμόρφωσε τις εκτιμήσεις της βάσει ενός συνόλου στοιχείων που περιέγραψε στο έγγραφο που απέστειλε στην προσφεύγουσα στις 7 Σεπτεμβρίου 1984.

Απαντώντας στον τρίτο λόγο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ενώ η έγκριση της συμμετοχής στο διαγωνισμό έπρεπε να γίνει και έγινε βάσει καθαρά αντικειμενικών δεδομένων, δηλαδή βάσει των προϋποθέσεων που προβλέπονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού, η έγκριση της συμμετοχής στις εξετάσεις

απετέλεσε έργο επιλογής «ενόψει του φακέλου», κατά την περάτωση του οποίου, στο πλαίσιο της διακριτικής της εξουσίας, η εξεταστική επιτροπή ενέκρινε τη συμμετοχή στις εξετάσεις υποψηφίων που διέθεταν τους καλύτερους τίτλους για τη συμμετοχή τους σ' αυτές. Επομένως, δεν υπήρχε διάκριση, δεδομένου ότι η μη έγκριση της συμμετοχής υποψηφίων στις εξετάσεις προέκυπτε από εκτίμηση των φακέλων τους.

Επίσης, εντελώς αβάσιμο ήταν το συμπέρασμα της προσφεύγουσας ότι η κατάρτιση εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής δύο ομάδων υποψηφίων παραγνώριζε το σκοπό της διαδικασίας των διαγωνισμών. Ως προς αυτό πρέπει να παρατηρηθεί: πρώτον, ότι το γεγονός ότι έχουν ήδη ανατεθεί σε κάποιον καθήκοντα ανώτερης κατηγορίας συνιστά, προκειμένου για διαγωνισμό που ενέχει μετάβαση στην ανώτερη αυτή κατηγορία, ένα κατάλληλο για να ληφθεί υπόψη περιστατικό· δεύτερον, ότι επρόκειτο για ένα γεγονός εντελώς αντικειμενικό και ανταποκρινόμενο στο σκοπό της διαδικασίας διαγωνισμού, που είναι η επιλογή των καλύτερων υποψηφίων· τρίτον, ότι το γεγονός της ασκήσεως καθηκόντων ανωτέρας κατηγορίας αποτελούσε πράγματι κριτήριο εκτιμήσεως, δεδομένου ότι η εκτίμηση αυτή δεν βασίζεται μόνο στις εκθέσεις κρίσεως αλλά σε ολόκληρο το φάκελο.

Τέλος, η Επιτροπή κρίνει ότι η εξεταστική επιτροπή, έχοντας προβεί στις εκτιμήσεις της βάσει κριτηρίων που είχαν προκαθοριστεί, τήρησε πλήρως το άρθρο 5, εδάφιο 3, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, σύμφωνα με το οποίο η εκτίμηση των τίτλων των υποψηφίων πρέπει να γίνεται βάσει προκαθορισμένων κριτηρίων.

G. Bosco
εισηγητής δικαστής